

'IK HEB OVERWOGEN
OM DE TWEE DOEKEN
GEWOON BUITEN TE
LATEN HANGEN.
JA, DAN ZULLEN ZE
WELLICHT WAT
SCHADE OPLOPEN.'

WIE KOOPT DAT?

Psychiater Koen Titeca over zijn
'Hello is goodbye' van Matthieu Ronsse.

TEKST: THIJS DEMEULEMEESTER FOTO: ALEXANDER D'HIET

'Matthieu Ronsse kan fenomenaal schilderen. Kijk maar naar dit aards paradijs, dat de kunstenaar eigenhandig in stukken heeft gezaagd. Ooit behoorden de fragmenten tot één monumentaal werk, dat in een galerie werd getoond. Omdat het onverkocht bleef, nam Matthieu het weer mee naar huis. En daar kreeg het een nieuwe gedaante. Een vriendin van hem vond het witte konijntje op het originele werk zo mooi dat hij het diertje eruit zaagde en haar schonk. Ook Eva zaagde hij eraf. De rest van het werk liet hij bij hem thuis buiten hangen. Daardoor begon de verf op de duur helemaal te craqueleren, zoals bij veel oude meesters: zijn grote inspiratiebron. Symbolisch: het kunstwerk krijgt daardoor bijna een reptielenhuid. Het vervelt als het ware tot iets nieuws.'

'Matthieu belooft al een jaar dat hij eens met een pot vernis naar hier zal komen om het werk te fixeren. Intussen heb ik zelf overwogen om de twee doeken gewoon buiten te laten hangen. Ja, dan zullen ze wellicht wat schade oplopen. Maar die eeuwige transformatie is typisch voor het werk van Matthieu. Ik heb thuis nog een schilderij van hem met een Christusfiguur, waarop hij zowel aan de voorkant als aan de achterkant met gips een nieuwe compositie heeft gemaakt. Soms springt hij zelfs tegen een schilderij: hij maakt het proces van creëren en vernietigen tastbaar, dat vind ik er zo goed aan.'

'Psychiatrie is het enige vak dat over de mens in zijn totaliteit gaat: van het brein tot het lichaam met al zijn driften, gevoelens en voorgeschiedenis. Het omvat de hele existentie van de mens. In goeie kunst voel ik die existentie ook doorscheren, zeker als het iets alomvattends zegt over ons bestaan. Als psychiater leef ik van het woord. Maar ik ben ook blij als er eens niks gezegd wordt. Kunst is een sublieme uiting van het onzegbare. Maar het feit dat het onzegbaar is, creëert paradoxaal genoeg weer veel woorden.'

'Ik ben enorm gefascineerd door hoe kunst ontstaat in het brein van een artiest. Ik heb zelf een analytische en wiskundige geest, maar kunst kan je daarmee niet vatten. Het denk- en creatieproces van Matthieu kan je zelfs onmogelijk in een algoritme gooien. Het ontstaat in een soort flow van volledige vrijheid. Het eindresultaat staat zelfs los van het traditionele verwachtingspatroon van een kunstwerk: het is onafgewerkt, heeft een bizarre vorm, is vergankelijk, draagt een voor- én een achterkant. Matthieu speelt magistraal met die codes van de kunstwereld.'

MATTHIEU RONSSE (1981) is een Belgische hedendaagse kunstenaar die in zijn schilderijen en installaties het creatieve proces tastbaar maakt. Zijn werken zijn nooit echt afgewerkt, ze blijven een levend 'schilderspalet' waarop de kunstenaar experimenteert met toeval en met fragmenten uit de klassieke schilderkunst, uit zijn eigen privéleven of uit de fotografie. Ronsse werkt samen met Almine Rech Gallery (Brussel, Parijs, Londen) en Luis Campaña (Berlijn).